

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

55. De vinea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

MEDITATIO LV.

De Vineâ. Matth. 21.

PUNCTUM PRIMUM.

PROVIDENTIA Dei circa vineam Ecclesiæ suæ.
 1. *sepem circumdedit ei*, custodiam Angelorum, qui arcant feras, dæmones à vinea; quin Dominus in circuitu populi sui vallavit etiam præceptis, & maximis tum præmiis propositis, tum pœnis. 2. *Fodit in ea torcular*. Hæc sunt Sacramenta sanguinem Christi continentia, qui expressus est in torculari crucis; unde Sacramenta vim habent suam, ac imprimis Evcharistiæ mysterium. Lex etiam divina dici potest torcular, quia eius finis est charitas, optimum videlicet vinum, quod ipsius etiam Dei cor lætificat; quodque exprimitur studio mortificationis & humiliationis, quasi prælo. 3. *Et edificavit turrim*. Hæc est divini oculi omnia contuentis providentia. Item *domus Dei*, seu sacra ædes, in qua invocatur illius nomen, quod est turris fortissima. Idem sacra Scriptura per quam elevantur corda nostra à terrenis, & quæ ut *turris David*, *edificata est, cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium*. Habet omnia præsidia contra adversarios, tum visibiles, tum invisibiles. 4. *Et locavit eam agricolis: ij sumus nos, quisque pro sua parte, pro anima propria, & pro sibi commissis. Locavit, non vendidit, quia dominium sibi retinet: vult autem ut eam*

exco-

excolamus, ita ut fructum afferat, fructus autem sibi reservat. *s. Et peregrè profectus est, ut liberè pro arbitrio agamus, ac si ille abesset, nec inspiceret : sic probat fidelitatem nostram.*

PUNCTUM II.

EXactio fructûs. Tempus fructus est tota *Gal. 6.*
 hæc vita : *Dum tempus habemus, operemur* *18.*
bonum ad omnes, & pro nobis & pro aliis. Misit *Deus*
servos suos ad agricolas, ut acciperet fructus. Sem- *mittit*
per misit Deus hortatores, olim Patriarchas & *servos*
Prophetas, & tandem Filium suum, quem simi- *varios.*
 liter malè exceperunt : ut meritò queratur, *quid* *Isa. 5. 4.*
est, quod debui ultra facere vinea mea ? nec de-
 sistit adhuc urgere nos per servos suos, internâs-
 que motiones, quas repellimus. Et, dum peccamus, iterum Filium Dei crucifigimus. Quin Filium in medio nostrum reliquit, in Venerabili Sacramento, ut saltem ejus respectu moveremur ad bene agendum : sed nihil satis duro cordi.

PUNCTUM III.

Sententia in malos agricolas. Ipsimet pro- *Dei justa*
 nuntiant, *malos malè perdet, & vineam su-* *senten-*
am locabit aliis agricolis, qui reddant ei fructum *tia.*
temporibus suis. Tam sunt judicia Dei justa, ut
 idem contra se proferant rei : quanta etiam hominis malitia ; qui, cum ita sentiat, non tamen sibi applicat ad emendationem ! Tum Dominus approbans, ad ipsos applicat : *Ideo dico vobis,*

bis,

bis, quia auferetur à vobis regnum Dei, & dabitur genti facienti fructus ejus. Terribilis & iusta sententia, quam executus est Dominus in populo suo. Exequitur etiam quotidie, dum aliis abnegantibus fidem, alios substituit, & regna ipsa propter peccata transfert ad alios: ac si ego non respondero vocationi meæ, pro uno ingrato plures sibi obsequentes suscitabit.

MEDITATIO LVI.

De invitatis ad nuptias & ad cœnam.

Matt. 22. Luc. 14.

Consentiunt ambæ Parabolæ, & eodem spectant.

PUNCTUM PRIMUM.

Rex Deus
Filius
Christus

S*imile est Regnum cœlorum Regi, qui fecit nuptias filio suo. Rex hic est Pater cœlestis, qui naturam humanam Filio suo in unitate personæ mirabiliter copulavit, utique vilem & deformem, sed copulatam insignivit omni lapide pretioso. Cur non potius Angelicam? quia humana magis indigebat. Et in hoc commendatur bonitas & charitas Dei. Neque id modò, sed Filium suum jam hominem factum desponsavit Ecclesiæ, animabus fidelibus, in fide & charitate, ornans illam, ut decebat sponsam filii Dei. Agnosce, ô anima, dignitatem tuam.*